

DECIZIE nr. 1561/229/25.05.2016

privind contestația formulată de S.C. XXX S.R.L., înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. xxx/21.03.2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. ARG_AIF xxx/15.03.2016, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. xxx/21.03.2016, asupra contestației formulate de

S.C. XXX S.R.L. – în insolvență,

CIF: xxx

Cu sediul în Xxx,

Cu sediul de corespondență la SCA Hosszu, Ioniță, Gera, Pașca și Asociații
Situat în Xxx

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. ARG_REG xxx/10.03.2016, la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. ARG_AIF xxx/11.03.2016 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/21.03.2016.

Petenta S.C. XXX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de A.J.F.P. Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Suma totală contestată este de **xxx lei** reprezentând:

- Impozit pe profit in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere Impozit pe profit in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit in suma de xxx lei.
- taxa pe valoarea adăugata in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, av. xxx, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială seria xxx, în original, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere F-AR xxx/28.01.2016, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de 10.02.2016, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta S.C. XXX S.R.L., prin reprezentantul său legal contestă Decizia de impunere nr. F-AR xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR xxx/28.01.2016 de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, solicitând anularea actului contestat cu consecința exonerării petentei de plata sumelor stabilite, pentru următoarele considerente:

Petenta arată în cuprinsul contestației că în perioada 16 octombrie 2015 - 20 ianuarie 2016 a făcut obiectul unei verificări a modului de determinare, înregistrare și plată la bugetul general consolidat al statului a impozitelor și taxelor datorate, pentru perioada 01.0xxx9 - 31.12.2014 pentru impozitul pe profit și perioada 01.01.2010 - 30.07.2015 pentru TVA.

Urmare inspecției efectuate inspectorii fiscali au reținut mai multe pretinse nereguli în contabilitatea petentei, stabilind în sarcina acesteia, în mod suplimentar, sume pe care să le achită cu titlu de impozit pe profit și TVA pentru perioada verificată, cărora le-au adăugat dobânzi și penalități de întârziere, împrejurare ce a condus la confecționarea unei datorii enorme a petentei față de bugetul de stat.

Atât sumele indicate cu titlul de TVA suplimentar cât și cele pretins datorate ca și impozit pe profit rezultă din înlăturarea discreționară și abuzivă în opinia petentei, a o serie de cheltuieli efectuate de petentă în perioada supusă controlului, motiv pentru care analiza petentei se concentrează pe demonstrarea caracterului netemeinic a creșterii artificiale a masei impozabile prin înlăturarea absolut nelegală a o serie de cheltuieli pe care le-a efectuat în perioada verificată.

Astfel, petenta arată că premisa de la care a pornit organul de inspecție fiscală este că operațiunile comerciale cu societățile xxx sunt fictive. Petenta susține că a avut cu aceste societăți contracte de servicii și acestea au executat prestații efective în favoarea sa.

Pentru a ajunge la concluziile învederate în cuprinsul Raportului de Inspecție Fiscală ce a fundamentat Decizia de impunere atacată, petenta arată că inspectorii fiscali s-au folosit de tot arsenalul procedural pus la dispoziție de legiuitor pe care l-au manevrat într-o manieră părtinitoare, neexhaustivă și uneori abuzivă, invocând în mod injust reaua credință a petentei și trăgând concluzii susținute doar de părerile lor și nicidecum de probe. În concret, simplul fapt că plățile s-au făcut în numerar și că pentru aceste firme s-a prezentat un singur agent comercial (pe care l-a identificat în concret) este de ajuns pentru a declara toate operațiunile ca fiind fictive.

Urmare a studierii lapidare a deciziei atacate și a Raportului Inspecției fiscale ce o fundamentează, petenta observa că organele de inspecție fiscală nu

și-au potențat la maxim obligațiile cu care au fost îndrituite și fără a uza de expertize de specialitate sau cercetări la fața locului, fără a declanșa anumite controale încrucișate pentru a stabili veridicitatea unor operațiuni puse sub semnul întrebării au preferat, într-o manieră similară abuzului, să aprecieze drept neregulamentare și deci ilegale toate deducerile corespunzătoare unor operațiuni pentru care la nivel scriptic au considerat că actele puse la dispoziție nu ar fi satisfăcătoare, confecționând astfel în mod injust obligații de plată în patrimoniul petentei pentru operațiuni care s-au desfășurat în mod legal. Ceea ce controlorii fiscali omit e că „pentru desfășurarea activității firmei aceste colaborări erau esențiale, subscrisa neputând obiectiv să realizeze veniturile pe care le-a fără aceștia !!!” Or, din moment ce veniturile sunt considerate a fi realizate în mod corect, rezultă că nimeni nu neagă efectuarea în concret a activității.

Maniera de lucru a inspectorilor fiscali a fost fidelă raționamentului potrivit căruia orice operațiune din perioada de referință verificată, cu privire la care au existat dubii sau care prin valoarea tranzacției a fructificat deducerea unui TVA considerabil, sau a determinat o diminuare importantă a profitului (prin înregistrarea corectă drept cheltuială deductibilă) a fost calificată drept neregulamentară, cu evidentul scop de a supradimensiona artificial contribuția petentei la bugetul de stat.

În opinia petentei, organele de control prin modalitățile de acțiune, au încălcat prevederile art. 6 din OG 92/2003 (Codul de Procedură Fiscală republicată aplicabilă momentului în care s-a desfășurat controlul) ce le impuneau în sarcină să-și fundamenteze concluziile pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

În situația de față este lesne de observat că, raportat la mai multe subcapitole dezvoltate în raportul de inspecție fiscală ce ulterior a fundamentat decizia atacată, au fost tratate legăturile comerciale supuse controlului într-o manieră incompletă, s-au evitat efectuarea unor controale încrucișate, respectiv s-a ocolit apelarea la mijloace de expertizare, așa cum articolul 49 din același act normativ anterior menționat stipula, edictând ca posibilitate alternativă de fundamentare a concluziilor, apelarea și la acest mijloc de probă.

Urmare a activității de control, organele abilitate au identificat o serie de entități cu care firma a intrat în raporturi comerciale și care fie figurau în rândul persoanelor juridice inactive la momentul efectuării raporturilor comerciale cu petenta, de negăsit, deși au emis documente fiscale cu drept de deducere a TVA-ului ce au fost operate ca atare de către petentă.

Curtea Europeană de Justiție a statuat în cauzele reunite C80/11 și C142/11 că persoana impozabilă nu are obligația a se asigura că emitentul facturii privind livrarea unor bunuri dispunea legal de bunurile respective și era în măsură să le livreze sau că acesta și-a îndeplinit obligațiile sale legale privind declararea și plata taxei în cauză.

În lumina celor mai sus arătate, petenta conchide că la momentul înregistrării și deducerii cheltuielilor aferente documentelor fiscale recepționate de către petentă, aceasta nu avea obligația de a verifica starea juridică a partenerilor cu care colabora, iar orice inadvertență cu privire la situația acestora urma să atragă răspunderea entităților cu care colabora, fără a o afecta și pe petentă.

Raportat la prezumțiile cu generozitate folosite de controlorii fiscali în a o considera de rea credință este relevantă decizia recentă pronunțată în Cauza C-277/14. În esență, judecătorii europeni au decis că autoritățile fiscale nu pot refuza dreptul de deducere pentru motivul că emitentul facturii nu mai dispune de o autorizație de întreprinzător individual și că, în consecință, nu mai are dreptul de a-și utiliza numărul de înregistrare fiscală atunci când această factură cuprinde toate informațiile prevăzute.

Curtea arată că firma care intenționează să își exercite dreptul de deducere are calitatea de persoană impozabilă, a primit și a plătit în mod efectiv bunurile în cauză, și anume carburant, indicate pe facturile emise de furnizor și a utilizat aceste bunuri în scopul operațiunilor sale taxabile.

„Trebuie arătat că, în primul rând, criteriul privind existența furnizorului bunurilor sau a dreptului acestuia de a emite facturi, astfel cum rezultă din reglementarea în discuție în litigiul principal (...) nu figurează printre condițiile dreptului de deducere (...)”, scrie în hotărârea pronunțată recent de CJUE.

Petenta susține că a dat dovadă de bună-credință, înregistrând contabil raporturile economice efectuate cu aceste societăți, fapt ce nu poate să reprezinte un element născător al atragerii răspunderii.

Pe de-o parte, sunt înlăturate din sfera cheltuielilor deductibile operațiunile pentru care se susține că nu ar deține suficiente elemente care să ateste veridicitatea relaționării economice, iar pe de altă parte, în situația în care dețin astfel de acte, chiar dacă din culpa evidentă a partenerului, sunt identificate probleme în raporturile economice, tot petentei i se impută neajunsurile astfel constatate.

Intenția de fraudare din partea partenerilor petentei ori cel puțin a pretinsului reprezentant este evidentă în situațiile exemplificate fapt ce ar fi trebuit să determine organele de control să sesizeze instituțiile abilitate pentru a cerceta reprezentanții societăților în cauză. Este de necontestat că documentele fiscale introduse în contabilitate proveneau de la o persoană reală și determinată a cărei identitate a indicat-o în clar organelor de control, persoană care a arogat calitatea de reprezentant a acestor societăți partenere. Pe de altă parte, însă culpa ori reaua credință a acestuia nu se poate extinde asupra petentei, entitate care a raportat operațiunile realizate și a colaborat cu controlul fiscal pentru a lămuri exhaustiv aceste relații comerciale.

Pe cale de consecință, petenta solicită admiterea contestației așa cum a fost ea formulată.

II. Conform Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata F-AR xxx/28.01.2016 încheiate la S.C. XXX S.R.L. Arad, organele de inspecție fiscală au constatat:

1. Referitor la impozit pe profit:

Perioada verificata: 01/01/2012 - 31/12/2014.

Pentru anul fiscal 2009:

În cursul perioadei ianuarie 2009 - aprilie 2009 și august 2009 - septembrie 2009 petenta a înregistrat operațiuni economice cu societățile xxx în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) constând în diverse prestări servicii (depozitare materiale, chirie schelă metalică, manipulare-transport. chirie panou metalic, consultanță) respectiv diverse valori materiale (platformă metalică, europaleți. popi lemn, scândură brad, sticlă termopan, grilaj metalic, panou metalic, grindă metalică, vopsea, bolțari, panou tablă, OSB, confecții metalice, mobilier birou, cărămidă, lemn foc), aspecte referitoare la natura și conținutul relațiilor economice derulate cu S.C. XXX S.R.L. și XXX S.R.L. fiind prezentate în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală.

Cu privire la operațiunile economice derulate cu S.C. XXX S.R.L., petenta nu a prezentat argumente referitoare la utilizarea prestărilor de servicii înscrise în facturile emise către S.C. XXX S.R.L. în folosul operațiunilor taxabile, încălcând prevederile art. 21 alin.(1) și art. 21 alin.(4) lit. m) din Codul fiscal.

În cursul perioadei martie 2009 - decembrie 2009 petenta a înregistrat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. (persoană afiliată petentei) în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) constând în prestarea diverselor servicii de construcții-montaj (prestări servicii beton asfaltic BA 16 - manoperă, preparare/turnare beton, fasonare/montare armături, execuție lucrări drumuri și platforme, săpături), cu mențiunea că în cursul perioadei respective, furnizorul anterior menționat a derulat operațiuni comerciale care ar fi putut justifica livrările ulterioare efectuate (către S.C XXX S.R.L.). doar cu S.C. XXX S.R.L. (în sumă totală de xxx lei din care TVA în sumă de xxx lei), în condițiile în care referitor la această societate din urmă se rețin următoarele:

- societatea cu sediul în satul xxx și punct de lucru declarat în xxx. a fost inclusă în lista contribuabililor inactivi începând cu data de 07.10.2010 și este în faliment din 08.12.2011;

- în perioada în care a derulat operațiuni economice în favoarea unicului său client: S.C. XXX S.R.L., S.C. XXX S.R.L. nu a efectuat operațiuni de achiziții intracomunitare sau importuri și nici nu a derulat operațiuni comerciale de achiziții de bunuri/servicii de la furnizori interni, care ar fi justificat în direcția legalității și realității operațiunilor economice prestate în favoarea S.C. XXX S.R.L., operațiuni care au fost în fapt refacturate în integralitatea lor către S.C. XXX S.R.L. (atât în mod direct prin emiterea de

facturi către petenta cât și indirect prin intermediul societății afiliate XXX S.R.L.);

- în cursul anului 2009 societatea XXX S.R.L. Satu Mare nu a deținut personal angajat cu forme legale, fapt de natură a argumenta în direcția caracterului ilicit și fictiv al operațiunilor economice înscrise în facturile emise de relația XXX S.R.L. (contribuabil inactiv, societate fantomă) - XXX S.R.L. (entitate intermediară) - XXX S.R.L. (beneficiar final);

Se constată faptul că ansamblul operațiunilor economice derulate în cursul anului 2009 între societatea XXX S.R.L. și petentă (în calitate de beneficiar) au constat în fapt în refacturarea unor operațiuni scriptice provenite pe circuitul de aprovizionare de la S.C. XXX S.R.L.

În cursul lunii decembrie 2009 petenta a derulat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. (persoană afiliată petentei) în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) constând în prestarea de “lucrări de drumuri cu îmbrăcăminte asfaltică”, cu mențiunea că în cursul perioadei respective, furnizorul anterior menționat a derulat operațiuni comerciale ample, care ar fi putut justifica livrările ulterioare efectuate (către S.C. XXX S.R. 1.), în principal cu S.C. XXX S.R.L. (în sumă totală de xxx lei din care TVA în sumă de xxx lei), în condițiile în care activitatea acestei din urmă societăți, a fost analizată în prealabil.

S-a constatat faptul că ansamblul operațiunilor economice derulate în cursul semestrului II 2009 între societatea XXX S.R.L. și petenta (în calitate de beneficiar) au constat în fapt în refacturarea unor operațiuni scriptice provenite pe circuitul de aprovizionare de la S.C. XXX S.R.L., cu mențiunea că proveniența inițială a acestora a fost analizată în paragrafele anterioare.

Astfel, în cursul anului 2009 societatea XXX S.R.L. a declarat organului fiscal (prin completarea și depunerea declarației informative cod 394) efectuarea de achiziții în principal de la S.C. XXX S.R.L. în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei).

Petenta nu a prezentat documente justificative aferente operațiunilor economice derulate în cursul anului 2009 cu SC Xxx SRL, dl. XXX precizând faptul că “am aflat de la d-ra XXX de la contabilitate și de la d-nul. xxx că în urmă cu vreo doi, trei ani a solicitat aceste documente organele de Poliție. S-au prezentat la S.C. XXX- un delegat de la Poliția Satu Mare, împreună cu un delegat de la Poliția Arad și au cerut aceste documente. Nu știu ce s-a întâmplat mai departe”. Complementar aspectelor anterior menționate, reprezentantul legal al petentei la data prezentului, precizează faptul că “Persoanele care s-au ocupat de inițierea și derularea operațiunilor comerciale cu SC XXX SRL au fost Xxx și d-nul Xxx. SC Xxx SRL a prestat pentru societatea noastră servicii, executând lucrări de construcții”.

Pentru tranzacțiile derulate cu S.C. XXX S.R.L. în perioada noiembrie 2009 - decembrie 2009, petenta nu a prezentat documente justificative aferente

operațiunilor economice derulate în cursul anului 2009, neprezentand nici situații de lucrări, contracte sau alte documente încheiate cu aceasta societate.

În concluzie, în urma inspecției fiscale parțiale s-a constatat că petenta nu are drept de deducere pentru suma totală de xxx lei (având componenta redată pe larg atât în cuprinsul anexei nr. 19 cât și în cuprinsul paragrafelor anterioare) reprezentând cheltuieli posibil a fi fictive în sumă totală de xxx lei înregistrate de către petenta în relație cu societățile afiliate XXX S.R.L. / XXX S.R.L. și cu societățile menționate distinct în prealabil - S.C. XXX S.R.L., S.C. XXX S.R.L., S.C. XXX S.R.L., respectiv cheltuieli pentru care nu au fost prezentate documente justificative în sumă totală de xxx lei înregistrate în relație cu S.C. XXX S.R.L. și S.C. XXX S.R.L.

Având în vedere aspectele punctuale prezentate, respectiv:

- existența relațiilor de afiliere între S.C. XXX S.R.L., S.C. XXX S.R.L. și S.C. XXX S.R.L.

- caracterul fictiv al operațiunilor comerciale menționate în cuprinsul facturilor emise de către XXX S.R.L., XXX S.R.L., XXX S.R.L. (referitor la înscrisurile emise de către XXX S.R.L. și XXX S.R.L. se reține faptul că acestea nu au fost prezentate echipei de inspecție fiscală pe considerentele anterior menționate) către S.C. XXX S.R.L.;

- derularea în cursul anului 2009 de către S.C. XXX S.R.L. și S.C. XXX S.R.L. de operațiuni comerciale constând în achiziția de bunuri și servicii care ar putea justifica livrarea ulterioară către S.C. XXX S.R.L., în special cu societatea XXX S.R.L., Satu Mare (cu mențiunile anterior redade referitoare la societatea respectivă),

echipa de inspecție fiscală a constatat că, în fapt, ansamblul operațiunilor comerciale înscrise în facturile emise pe de o parte de către entitățile afiliate - S.C. XXX S.R.L. și XXX S.R.L. respectiv de către S.C. XXX S.R.L., XXX S.R.L. și XXX S.R.L., pe de altă parte, în favoarea S.C. XXX S.R.L. în cursul anului 2009 în sumă de xxx lei (fără TVA), constând în diverse prestări de servicii de construcții/consultanță, diverse valori materiale, reprezintă operațiuni comerciale fictive, ilicite, care se interpun doar la nivelul scriptic al circuitului documentelor, cu rolul de a justifica înregistrarea cheltuielilor și pe cale de consecință diminuarea impozitului pe profit datorat bugetului de stat.

În raport cu aspectele prezentate, coroborat cu:

- prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare conform căroră: „(1) *La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod. autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.*”;

- prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare conform căroră: „*Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și*

cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile....”

- prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare conform căroră: „*cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”*,

echipa de inspecție fiscală a constatat faptul că suma totală de xxx lei reprezentând cheltuieli înregistrate în evidența contabilă a petentei, reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009.

În cursul perioadei 01.0xxx9 - 31.07.2009 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei reprezentând achiziția de diverse valori materiale și servicii care nu sunt utilizate în scopul realizării de venituri impozabile sau pentru care petenta nu a prezentat exemplarul original al facturii.

Având în vedere cele constatate, echipa de inspecție fiscală a recalculat profitul impozabil aferent perioadei 01.10.2009 -31.12.2009, rezultând impozit pe profit suplimentar în sumă de xxx lei conform celor precizate distinct în anexa nr.22 la RIF.

Pentru anul fiscal 2010:

- în cursul perioadei iunie 2010 - decembrie 2010 petenta a derulat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. (persoană afiliată petentei) în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) constând în prestarea diverselor servicii de construcții-montaj (prestări servicii conform situație de lucrări, punere în operă piatră spartă, punere în operă beton asfaltic), cu mențiunea că în cursul perioadei respective, furnizorul anterior menționat a derulat operațiuni comerciale care ar fi putut justifica livrările ulterioare efectuate (către S.C. XXX S.R.L.), doar cu S.C. XXX S.R.L. (în sumă totală de xxx lei din care TVA în sumă de xxx lei), în condițiile în care referitor la acesta din urmă societate (afiliată atât cu S.C. XXX S.R.L. și cu petenta) se rețin următoarele:

- în cursul perioadei iunie 2010 - decembrie 2010 societatea a raportat efectuarea de achiziții (în măsură să justifice cuantumul livrărilor ulterioare către S.C. XXX S.R.L.), în sumă de doar xxx lei (și TVA aferentă în sumă de xxx lei), fapt de natură a argumenta în direcția existenței unui circuit organizat de fraudare între cele trei societăți afiliate;

- în perioada în care a derulat operațiuni economice în favoarea unicului său client - S.C. XXX S.R L., S.C. XXX S.R.L. nu a efectuat operațiuni de achiziții intracomunitare sau importuri și nici nu a derulat operațiuni comerciale de achiziții de bunuri/servicii de la furnizori interni, care ar fi justificat în direcția legalității și realității operațiunilor economice prestate în

favoarea S.C. XXX S.R.L., operațiuni care au fost în fapt refacturate în integralitatea lor către S.C. XXX S.R.L.

Cu privire la relațiile comerciale derulate cu S.C. XXX S.R.L. în calitate de prestator/furnizor:

- Referitor la tranzacțiile derulate cu S.C. XXX S.R.L., petenta nu a prezentat documente justificative aferente operațiunilor economice derulate în cursul anului 2010.

- În cursul perioadei 01.01.2010 - 31.12.2010 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei reprezentând achiziția de diverse valori materiale și servicii care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Pentru anul fiscal 2011:

- în cursul lunii ianuarie 2011 petenta a înregistrat în evidenta contabilă și tehnic-operativă derularea de operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. în sumă de xxx lei și TVA în sumă de xxx lei.

- în cursul perioadei 01.01.2011 - 31.12.2011 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei, reprezentând achiziția de diverse valori materiale și servicii care nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile, fie nu au fost prezentate înscrisuri care să dețină calitatea de document justificativ (exemplarul original al facturilor):

Pentru anul fiscal 2012:

- în cursul perioadei mai 2012 - decembrie 2012 petenta a derulat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. și S.C. XXX S.R.L (persoane afiliate petentei) în sumă totală de xxx lei. constând în prestarea diverselor servicii de construcții-montaj (Lucrări reabilitare drum județean Mădrigești-Gurahonț, prestări servicii conform situație de lucrări, lucrări construcții conform contract), cu mențiunea că aspecte referitoare la conținutul real al prestațiilor efectuate de către cele două entități afiliate au fost analizate cu ocazia controalelor încrucișate efectuate la S.C. XXX S.R.L și S.C. XXX S.R.L

- SC Xxx SRL nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală facturile emise de către SC Xxx SRL pe considerentul invocat de către reprezentantul legal al petentei respectiv faptul că „înscrisurile emise de către SC XXX SRL, au fost reținute de poliție. Procesul verbal nu-l putem prezenta în momentul actual deoarece nu l-am găsit”. Ulterior, în data de 14.01.2016, SC XXX SRL- prin reprezentantul legal d-nul Xxx a prezentat organelor de inspecție fiscală Procesul verbal de ridicare de documente (facturi și chitanțe) emise de SC XXX SRL de către organe de cercetare penală din cadrul IPJ Arad;

- în cursul perioadei 01.01.2012 - 31.12.2012 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei, reprezentând achiziția de

diverse valori materiale și servicii care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile;

Pentru anul fiscal 2013:

- în cursul lunilor martie, mai, august, octombrie, noiembrie și decembrie 2013 petenta a derulat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. și S.C. XXX S.R.L. (persoane afiliate petentei) în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) din care suma de xxx lei, a constat în prestarea diverselor servicii de construcții-montaj, cu mențiunea că aspecte referitoare la conținutul real al prestațiilor efectuate de către cele două entități afiliate au fost analizate cu ocazia controalelor încrucișate efectuate la S.C. XXX S.R.L și S.C. XXX S.R.L.;

- Cu privire la relațiile comerciale derulate cu xxx (anexa nr.3 - anexa nr.8) în cursul perioadei aprilie 2013 - decembrie 2013 în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei), din care înregistrate pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei:

- furnizorii anterior menționați nu confirmă realitatea derulării de operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. în calitate de beneficiar, fapt de natură a infirma caracterul legal al documentelor justificative înregistrate în evidența contabilă a petentei, aferente operațiunilor respective;

- rezultatele controalelor încrucișate efectuate la solicitarea echipei de inspecție fiscală infirmă realitatea și legalitatea operațiunilor economice consemnate în cuprinsul documentelor justificative emise pe seama societăților XXX S.A. Sibiu, XXX S.R.L. Iași, XXX S.R.L. Brașov:

- în cursul perioadei 01.01.2013 - 31.12.2013 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei reprezentând achiziția de diverse valori materiale (medicamente diverse) care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile:

Pentru anul fiscal 2014:

- în cursul perioadei martie 2014 - decembrie 2014 petenta a derulat operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. (persoană afiliată petentei) în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei) constând în prestarea diverselor servicii de construcții-montaj (anexa nr. 1), cu mențiunea că aspecte referitoare la conținutul real al prestațiilor efectuate de către cele două entități afiliate au fost analizate cu ocazia controlului încrucișat efectuat la S.C. XXX S.R.L.;

- cu privire la relațiile comerciale derulate cu XXX S.R.L. și XXX S.R.L. în cursul perioadei mai 2014 - decembrie 2014 în sumă totală de xxx lei (din care TVA în sumă de xxx lei), din care înregistrate pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei;

- furnizorii anterior menționați nu confirmă realitatea derulării de operațiuni economice cu S.C. XXX S.R.L. (prin înscrierea acestora în cuprinsul

declarațiilor informative cod 394) în calitate de beneficiar, fapt de natură a infirma caracterul legal al documentelor justificative înregistrate în evidența contabilă a petentei, aferente operațiunilor respective;

- societatea XXX S.R.L. este inclusă în lista contribuabililor inactivi încă din cursul anului 2011, aplicându-se astfel prevederile art. 11 (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli în cursul lunii noiembrie 2014 suma de xxx lei în baza înscrisurilor emise pe seama S.C. XXX S.R.L. în cursul lunii septembrie 2013;

- în cursul perioadei 01.01.2014 - 31.12.2014 petenta a înregistrat pe seama conturilor de cheltuieli suma totală de xxx lei reprezentând plăți din casieria unității, care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile;

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la redimensionarea profitului fiscal aferent perioadei verificate în conformitate cu prevederile art. 19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, rezultând un impozit pe profit stabilit suplimentar aferent perioadei verificate în sumă de xxx lei.

Pentru neachitarea la termen a debitului fiscal stabilit suplimentar în sarcina societății aferent perioadei verificate, în baza prevederilor art. 119 și art. 120 din O G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății accesorii fiscale (majorări de întârziere, penalități) aferente în sumă totală de xxx lei. În conformitate cu prevederile art. 122¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, accesoriiile au fost calculate până la data de 23.09.2015. data deschiderii procedurii de insolvență.

Pentru neachitarea la termen a debitului stabilit suplimentar în ceea ce privește impozitul pe profit, au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de xxx lei pentru perioada 25.04.2009-23.09.2015, data intrării în insolvență.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății penalități de întârziere aferente, în sumă totală de 176.431 lei.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Perioada verificată: 01/01/2012 - 31/07/2015

În urma inspecției fiscale s-au constatat următoarele în ceea ce privește TVA colectată:

Petenta a încasat un avans în suma de xxx lei, în baza extrasului de cont nr. xxx/30.06.2014 la Banca Românească, suma încasată de la XXX, pentru

care avea obligația colectării TVA, în conformitate cu prevederile art. 140, alin. 1 și alin. 3 care prevede: „(3) Cota aplicabila este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 1342, alin.2...

Art. 134². Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii. Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin (1) exigibilitatea taxei intervine:

(...)

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator."

Astfel, taxa pe valoarea adăugată colectată stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală, aferentă avansului încasat, este în suma de xxx lei.

În urma inspecției fiscale s-au constatat următoarele în ceea ce privește dreptul de deducere a TVA:

- petenta a înregistrat în evidența contabilă, în baza facturii nr. xxx/19.09.2011 o taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de xxx lei, factură care ar fi fost emisă de SC „Xxx SRL. SC „XXX” SRL nu a prezentat exemplarul original, doar copii de pe aceste facturi. Astfel s-au încălcat prevederile art. 146, alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare și prevederile punctului 46 alin. 1 lit. a din H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare. În consecință, conform art. 11. alin. 1 alin Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, echipa de control a stabilit faptul că petenta nu are dreptul de a deduce TVA în sumă de xxx lei;

- petenta a dedus TVA în suma totală de xxx lei, în baza documentelor înscrise în anexa nr.20. emisă de diverși furnizori xxx, etc., reprezentând contravaloarea unor produse și servicii care nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile, neavând legătură cu obiectul de activitate al societății. Astfel s-au încălcat prevederile art. 145, alin. 2. lit. a din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare. În consecință, societatea nu avea dreptul de a deduce TVA în sumă de xxx lei.

Din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activitatea de Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii Arad au constatat faptul că SC XXX SRL a înregistrat în evidența contabilă achiziții de prestări servicii, precum și achiziții de bunuri de la diverși furnizorii, existând suspiciuni cu privire la caracterul real și legal al operațiunilor respective, au fost aplicate prevederile procedural fiscale referitoare la solicitarea de informații cu privire la natura și conținutul relațiilor comerciale derulate cu diverse societăți, atât din partea reprezentantului legal al S.C. XXX S.R.L. (dl. XXX) cât și din partea societăților respective, constatându-se divergența informațiilor comunicate în sensul în care furnizorii respectivi infirmă caracterul real și legal al operațiunilor economice menționate în cuprinsul înscrisurilor întocmite în

numele și pe seama acestora, așa cum rezultă din adresele comunicate echipei de inspecție fiscală, precum și la solicitarea de controale încrucisate și solicitare de informații cu privire la natura și conținutul relațiilor comerciale derulate de unele societăți, (xxx) cu SC XXX SRL, constatându-se divergența informațiilor comunicate în sensul în care furnizorii respectivi infirmă caracterul real și legal al operațiunilor economice menționate în cuprinsul înscrisurilor întocmite în numele și pe seama acestora, așa cum rezultă din adresele comunicate echipei de inspecție fiscală, aspecte prezentate detaliat în Cap.III.2. TVA.

În concluzie, în urma verificării efectuate în sarcina SC XXX SRL a fost stabilită o TVA suplimentară în sumă totală de xxx lei, astfel:

-xxx lei TVA aferent achizițiilor posibil a fi fictive de la diverși furnizori;

-xxx lei TVA aferent achizițiilor posibil a fi fictive de la persoane afiliate (SC Xxx SRL și SC Xxx SRL);

-xxx lei TVA dedus eronat aferent facturii prezentate în copie;

-xxx lei TVA dedus eronat aferent unor achiziții diverse care nu sunt în folosul operațiunilor taxabile;

-xxx lei TVA colectată suplimentar aferentă avansului încasat în cont bancar, situația centralizatoare privind TVA suplimentară prezentată în anexa nr. 24 la RIF.

Echipele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere TVA în sumă totală de xxx lei pentru perioada cuprinsă între 26.05.2009- 23.09.2015 (data intrării în insolvență). Majorările de întârziere TVA au fost stabilite conform prevederilor art. 119-120 din OG nr. 92/2003 republicată.

De asemenea, conform prevederilor art. 120¹ din OG nr. 92/2003 republicată, echipa de inspecție fiscală a calculat și penalități de întârziere în sumă totală de xxx lei.

Fără a relua întreaga argumentație de natură juridică (inserată în cuprinsul raportului de inspecție fiscală), organele de inspecție fiscală au stabilit că în cauză sunt incidente următoarele norme legale:

- în conformitate cu prevederile art. 6 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare *„Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză”*.

- conform art. 11 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare *„La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”*;

- prevederile art. 14 alin.(2) din Codul de procedură fiscală care arată că „*Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic*”:

- pct. 46 din Reglementările Contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin OMFP nr.3055/2009. care precizează: „(1) *Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora. (2) Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.*”

- Curtea Europeană stabilește că este obligația persoanei care solicită deducerea TVA să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii;

- Decizia nr.439/2004 a Curții Europene de Justiție: "*dacă, ținând cont de factori obiectivi, se poate constata că livrarea este efectuată către o persoană impozabilă care a știut sau putea să cunoască faptul că, prin această achiziție, a participat la o operațiune legată de fraudarea TVA, este de datoria instanței naționale să refuze persoanei impozabile dreptul la deducere*"

- paragraful 55 din Cauza C-439/04 și C-440/04 Axei Kittel și Recolta Recycling SPRL: „*Atunci când autoritățile fiscale constată că dreptul de deducere a fost exercitat fraudulos, ele au permisiunea de a cere rambursarea retroactivă a sumelor deduse fraudulos (a se vedea cauza 268/83 Rompelman (19851 par.24, Cauza C- 110/94 Inzo [1996] par.24 și Gabalfrisa par.46). Este de competența curților naționale să refuze permiterea dreptului de deducere în cazurile în care se stabilește, pe baza unor dovezi obiective, că acest drept s-a exercitat în scopuri frauduloase*”;

- paragraful 59 din aceeași decizie: „*Este de datoria curții care a adresat întrebările să refuze acordarea dreptului la deducere în cazurile în care se constată, ținând cont de factorii obiectivi, că respectivul contribuabil a avut cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință că, prin achiziția sa, a participat la o operațiune legată de o evaziune fiscală aferentă TVA-ului chiar dacă tranzacția respectivă satisface criteriile obiective care stau la baza conceptelor de aprovizionare cu bunuri de către un contribuabil acționând în aceasta calitate și de activitate economică.*”;

- cazul C - 255/02 Halifax & Otlie, rezultă că în situația în care, în urma investigațiilor fiscale se demonstrează că o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale, cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce TVA. organele fiscale sunt îndreptățite să solicite plata taxei deduse în mod abuziv;

- hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf. prin care Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (par. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (par.26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA. în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (par.29 din hotărâre);

- paragraful 46 din cauzele reunite C-1 10/98 la C-147/98 Gabalfrisa, se face trimitere la paragraful 23 și 24 din cazul C-1 10/94 (INZO) și paragraful 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit că este obligația persoanei care solicită deducerea TVA să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și art.4 din Directiva a VI-a (în prezent Directiva 112/2006/CE) nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective.

- deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii, nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere al TVA. Astfel, justificarea achizițiilor de servicii ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al TVA care a achiziționat bunurile/serviciile respective. Justificarea deducerii TVA la momentul achiziției de servicii este condiționată de prezentarea unor dovezi reale și obiective, pentru a putea face corelația dintre dalele stabilite inițial și finalitatea lor, pentru demonstrarea intenției declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achiziții, în speță efectuarea unor lucrări de construcții-montaj și desfășurarea de operațiuni economice

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale au fost calculate majorări de întârziere in suma totala de xxx lei. pentru perioada 26.02.2009-23.09.2015, data intrării in insolventa.

Pentru neplata la termen a TVA stabilita suplimentar in conformitate cu prevederile art. 120¹ din OG nr. 92/2003 republicată, echipa de inspectie fiscală a calculat penalități de întârziere în sumă totală de xxx lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei se constată că Activitatea de Inspecție Fiscală, ulterior emiterii Deciziei de impunere F-AR nr. xxx/28.01.2016 a formulat Sesizarea Penală nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspectiei fiscale efectuate la SC XXX SRL, ca autoritate fiscala constituindu-se parte civilă față de făptuitorii:

- XXX, cetățean român, având domiciliul în localitatea xxx, legitimat cu carte de identitate seria xxx, CNP xxx, în calitate de administrator (la data comiterii faptelor) la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx;

- XXX, cetățean român, având domiciliul în localitatea Xxx, legitimat cu carte de identitate seria Xxx, CNP xxx, în calitate de administrator la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx;
pentru prejudiciul în sumă totală de **xxx lei** reprezentând: impozit pe profit în sumă de **xxx lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xxx lei**, precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de **xxx lei**, calculate până la data de 23.09.2015 (data deschiderii procedurii insolvenței), obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Fapta de omisiune, în tot sau în parte, a evidențierii în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate, precum și fapta de a evidenția în actele contabile cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale, ar putea fi de natura celor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, organele de inspecție fiscală întocmind în acest sens la data de 08.02.2016 Procesul verbal nr. xxx/08.02.2016.

Deoarece faptele prezentate la Cap. III „Taxa pe valoarea adăugată” din Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR xxx/28.01.2016 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, prin adresa nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală, au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, solicitând efectuarea cercetărilor în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de actul normativ precitat, în acest sens fiind întocmit Procesul verbal nr. xxx/08.02.2016.

Referitor la sesizarea penală înregistrată la A.I.F Arad sub nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 în legătura cu sumele stabilite prin Raportul de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016 și cuprinse în Decizia de impunere F-AR nr. xxx/28.01.2016 emisă pe numele SC XXX SRL, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în data de 15.02.2016 s-a obținut mandatul nr. AJR xxx/15.02.2016 prin care Direcția Generală Juridică mandatează D.G.R.F.P Timișoara – AJFP Arad să se constituie parte civilă, în conformitate cu dispozițiile art.19 - art.21, art.249 Cod proc. penala împotriva făptuitorilor XXX și XXX și părții responsabile civilmente SC XXX SRL, sesizarea penală fiind transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

În vederea soluționării contestației formulate de către SC XXX SRL, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad cu adresa nr. xxx/04.04.2016, să comunice dacă în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SC XXX SRL, CUI xxx, reprezentată legal de dl. XXX, CNP xxx, în calitate de administrator (la data comiterii faptelor) la SC XXX SRL și dl. XXX, CNP xxx, în calitate de administrator la SC XXX SRL, consemnată în Raportul de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016, există dosar penal în cauză, precum și dacă există persoane cercetate în vederea stabilirii caracterului infracțional al aspectelor consemnate în Decizia de impunere F-AR nr. xxx/20.01.2016 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016, în considerarea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul* consacrat de art. 19 alin. 3 Cod procedură penală.

Cu adresa nr. xxx/P/2016 din 14.04.2016 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/21.04.2016, Direcția Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad a comunicat faptul că „(...) pe baza sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016, s-a constituit dosarul penal nr. xxx/P/2016 în care se efectuează cercetări sub aspectul comiterii faptelor sesizate, urmărirea penală fiind la acest moment efectuată *in rem*, iar dosarul se află în lucru la organele de poliție din cadrul I.P.J. Arad – Serviciul de Investigare a Criminalității Economice.”

III. S.C. XXX S.R.L. cu sediul social în xxx, este înregistrată la O.R.C. sub nr. xxx, are cod unic de înregistrare xxx, cod CAEN 4120 - „Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale”.

1. Referitor la suma totală de xxx lei reprezentând: impozit pe profit în sumă de xxx lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxx lei, precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de xxx lei, calculate până la data de 23.09.2015 (data deschiderii procedurii insolvenței, Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, este investit să analizeze dacă poate fi soluționată pe fond cauza dedusă judecătii, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, la dosarul cauzei existând fotocopia sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016, iar asupra operațiunilor derulate de petentă, în legătură cu care SC XXX SRL pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA și nu a calculat, reținut, declarat și virat impozitul pe profit datorat bugetului consolidat al statului, se efectuează în materie penală, investigații.

În fapt, potrivit Sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 existentă în copie la dosarul cauzei, Ministerul Finanțelor Publice prin Activitatea de Inspecție Fiscală Arad s-a constituit parte civilă față de făptuitorii:

- XXX, cetățean român, având domiciliul în localitatea Arad, str. Dr. Ioan Rațiu, legitimat cu carte de identitate seria Xxx, CNP xxx, în calitate de administrator (la data comiterii faptelor) la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx;

- XXX, cetățean român, având domiciliul în localitatea Xxx, legitimat cu carte de identitate seria Xxx, CNP xxx, în calitate de administrator la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx; pentru prejudiciul în sumă totală de **xxx lei** reprezentând: impozit pe profit în sumă de **xxx lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xxx lei**, precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de **xxx lei**, calculate până la data de 23.09.2015 (data deschiderii procedurii insolvenței), obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, la dosarul cauzei existând o copie a sesizării penale transmisă către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad.

Referitor la sesizarea penală nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 în legătură cu starea de fapt consemnată în Raportul de inspecție fiscală din 28.01.2016 și Decizia de impunere F-AR nr. xxx/28.01.2016 emisă pe numele S.C. XXX S.R.L., din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că la 15.02.2016 s-a obținut mandatul nr. AJR xxx/15.02.2016 prin care Direcția Generală Juridică mandatează D.G.R.F.P Timișoara – AJFP Arad să se constituie parte civilă, în conformitate cu dispozițiile art.19 - art.21, art.249 Cod Proc. Penală împotriva făptuitorilor XXX și XXX și părții responsabile civilmente SC XXX SRL, sesizarea penală fiind transmisă organelor în drept.

În vederea soluționării contestației formulate de către SC XXX SRL în condițiile legii, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad cu adresa nr. xxx/04.04.2016, să comunice dacă în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SC XXX SRL, CUI xxx, reprezentată legal de dl. XXX, CNP xxx, în calitate de administrator (la data comiterii faptelor) la SC XXX SRL și dl. XXX, CNP xxx, în calitate de administrator la SC XXX SRL, consemnată în Raportul de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016, există dosar penal în cauză, precum și dacă există persoane cercetate în vederea stabilirii caracterului infracțional al aspectelor consemnate în Decizia de impunere F-AR nr. xxx/20.01.2016 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016, în considerarea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul* consacrat de Codul de procedură penală.

Cu adresa nr. xxx/P/2016 din 14.04.2016 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/21.04.2016, Direcția Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad a comunicat faptul că „(...) pe baza sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016, s-a constituit dosarul penal nr. xxx/P/2016 în care se efectuează cercetări sub aspectul comiterii faptelor sesizate, urmărirea penală fiind la acest moment efectuată *in rem*, iar dosarul se află în lucru la organele de poliție din cadrul I.P.J. Arad – Serviciul de Investigare a Criminalității Economice.”

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin.(1) lit.a) și art. 279 alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.”

(...)

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

ART. 279

Soluții asupra contestației

(...)

(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277.”

Potrivit acestor prevederi legale, există posibilitatea legală a suspendării soluționării contestației, prin decizie motivată, suspendându-se soluționarea cauzei atunci când aceasta depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, regula de drept mai sus citată fiind statuată tocmai pentru a clarifica toate indiciile privind săvârșirea unei fapte penale a căror constatare ar avea o influență directă asupra soluției pronunțate în procedura administrativă, prealabil emiterii deciziei de către organele administrativ fiscale, în considerarea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul*.

Prin Decizia de impunere F-AR nr. xxx/28.01.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad, a stabilit în sarcina SC XXX SRL obligații suplimentare de plată

de natura impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată cu accesoriile aferente în sumă totală de **xxx lei**.

Potrivit Sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 existentă în copie la dosarul cauzei, în perioada supusă inspecției fiscale parțiale organele de inspecție fiscală au constatat următoarele fapte:

În cursul perioadei 01.0xxx9 - 31.07.2015 SC XXX SRL a înregistrat în mod constant operațiuni economice posibil a fi fictive cu diverse societăți de pe raza județelor Arad, Timiș, Sibiu, Iași, Brașov, Bihor și București, inclusiv cu persoane afiliate, existând posibilitatea diminuării sumelor datorate bugetului de stat consolidat cu titlul de taxă pe valoarea adăugată și impozit pe profit, cu mențiunea că baza impozabilă corelativă debitelor fiscale respective a fost constituită în proporție covârșitoare fie pe seama sumelor încasate de la instituții publice (Consiliul Județean Arad, diverse primării din județele Arad și Timiș, Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Arad) fie pe seama sumelor încasate de la beneficiari ai programelor de finanțare din fonduri europene (S.C. XXX S.R.L.) în favoarea cărora societatea verificată a emis facturi în care au fost consemnate diverse operațiuni economice (prestări servicii de construcții).

De asemenea, în cursul perioadei verificate SC XXX SRL a înregistrat operațiuni comerciale ample în relație cu persoane afiliate, operațiuni care au avut drept consecință directă și imediată diminuarea cuantumului impozitului pe profit datorat bugetului general consolidat al statului.

Complementar aspectelor anterior descrise, în demersul de conturare a derulării de către SC XXX SRL a unui comportament vădit intenționat care excede caracterul legal instituit de prevederile Codului fiscal, Legii contabilității și a Legii pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, s-a reținut faptul că la data de 31.07.2015 SC XXX SRL a înregistrat împrumuturi în sumă totală de xxx lei de la cei doi asociați (dl. XXX și dl. XXX), destinația operațională a sumelor de bani avansate petentei cu titlu de creditare din partea asociaților a constituit-o plata unor achiziții de bunuri și servicii posibil a fi fictive de la firmele precizate în prealabil.

Astfel, potrivit Sesizării penale nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 existentă în copie la dosarul cauzei, Ministerul Finanțelor Publice prin Activitatea de Inspecție Fiscală Arad s-a constituit parte civilă față de făptuitorii:

- XXX, cetățean român, având domiciliul în xxx, legitimat cu carte de identitate seria Xxx, CNP xxx, în calitate de administrator (la data comiterii faptelor) la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx;

- XXX, cetățean român, având domiciliul în localitatea Xxx, legitimat cu carte de identitate seria Xxx, CNP xxx, în calitate de administrator la SC XXX SRL, având CUI xxx, cu sediul în Xxx;

Potrivit sesizării penale, având în vedere aspectele descrise cu privire la natura și conținutul relațiilor comerciale derulate de societatea XXX S.R.L. (administrată pe perioada verificată de către dl.XXX și dl.XXX) și societățile afiliate XXX S.R.L și XXX. S.R.L. (coordonate de către dl.XXX) cu diverse societăți care au derulat activitate specifică societăților fantomă, există posibilitatea ca, în fapt, persoanele anterior menționate să fi creat și implementat un sistem organizat și bine articulat de fraudare a bugetului de stat respectiv de drenare a diverselor fonduri publice, producând un prejudiciul bugetului general consolidat al statului în sumă totală de **xxx lei** reprezentând: impozit pe profit în sumă de **xxx lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xxx lei**, precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de **xxx lei**, calculate până la data de 23.09.2015 (data deschiderii procedurii insolvenței), fapt pentru care Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a transmis actele de control organelor de urmărire și cercetare penală în scopul identificării existenței sau inexistenței faptelor infracționale.

Pe cale de consecință, în cauza dedusă judecării, se reține că, între datoria fiscală contestată de către petentă reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată cu accesoriile aferente în sumă totală de **xxx lei** stabilită de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere F-AR nr. xxx/28.01.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR nr. 18 din 28.01.2016 și stabilirea naturii infracționale a faptelor săvârșite de administratorii petentei aflați în cercetare penală privind prejudiciul calculat în sumă totală de **xxx lei**, constând în: impozit pe profit în sumă de **xxx lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xxx lei**, precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de **xxx lei**, calculate până la data de 23.09.2015 (data deschiderii procedurii insolvenței), care fac obiectul sesizării penale, exista o interdependentă de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de urmărire și cercetare penală urmează să stabilească dacă, în legătură cu operațiunile derulate de petentă, aceasta a stabilit cu rea credință obligațiile datorate bugetului de stat de natura impozitului pe profit și TVA, având ca obiectiv final obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări de la bugetul general consolidat, precum și diminuarea masei impozabile a profitului, în condițiile în care potrivit sesizării penale, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta a diminuat TVA datorată bugetului de stat prin exercitarea nejustificată a dreptului de deducere a TVA și nu a calculat și virat impozitul pe profit datorat bugetului consolidat al statului pentru operațiuni comerciale de achiziții/prestări servicii interne posibil a fi fictive cu diverse societăți.

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația

anterioară artificiului respectiv va fi restabilită. (CEJ – Cauza 255/2002 Halifax & alții).

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care *“constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să constea, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”*, astfel cum se precizează în considerentele Deciziei nr. 272 din 28 ianuarie 2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, descriere care se circumscrie speței.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității operațiunilor economice declarate, cu consecința diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, devenit art.28 alin.(1) din Legea 135/2010 privind Codul de Procedura Penală, potrivit căroră *„hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o”*.

Totodată, se reține că, prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva*

actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziei Curții Constituționale mai sus enunțată, ținând seama de faptul că Sesizarea penală nr. ARG_AIF xxx/08.02.2016 împreună cu Procesul verbal nr. xxx/08.02.2016 a căror stare de fapt este descrisă în Raportul de inspecție fiscală F-AR nr. xxx/28.01.2016 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr. xxx/28.01.2016, contestată, au fost transmise Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda altfel, *per a contrario*, ar însemna să fie ignorate cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală în temeiul art.132 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, fapt ce ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă din prezenta procedură prealabilă, care ar putea determina afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar decurge din această situație.

Luând în considerare situația de fapt și prevederile legale incidente, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nu se poate investi cu soluționarea cauzei pentru suma totală de **xxx lei**, reprezentând: impozit pe profit în sumă de xxx lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxx precum și accesoriile fiscale aferente în sumă totală de xxx lei, motiv pentru care *se va suspenda soluționarea contestației* pe cale administrativă împotriva Deciziei de impunere F-AR xxx/28.01.2016 pentru suma totală de **xxx lei** reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesoriile fiscale cu accesoriile aferente, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul

care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”, soluționarea definitivă a laturii penale.

De asemenea, pct.10.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

2. Referitor la suma totală de xxx lei, rezultată ca diferența între suma totală contestată xxx lei și cuantumul de xxx lei în legătura cu care a fost declanșată angajarea răspunderii penale a petentei, reprezentând xxx lei impozit pe profit, cu accesoriile aferente în sumă de xxx lei și xxx lei taxă pe valoarea adăugată, cu accesoriile aferente în sumă de xxx lei, cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care prin contestația formulată S.C. XXX S.R.L. nu aduce nicio motivație în susținerea cauzei prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR xxx/28.01.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR xxx/28.01.2016, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar suma totală de **xxx lei** reprezentând: impozit pe profit în sumă de xxx lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxx lei, și accesoriile aferente în sumă totală de xxx lei.

S.C. XXX S.R.L., prin contestația formulată, deși contestă integral Decizia de impunere nr. F-AR xxx/28.01.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F- F-AR xxx/28.01.2016, nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea acesteia în ceea ce privește suma de **xxx lei**, reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente acestora.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ *Contestația se formulează în scris și va cuprinde :*

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază ”;

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.3741/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”;

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART. 276

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.3250/1806.2010, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”.*

Pe cale de consecință, cu privire suma totală de **xxx lei** reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente acestora, având în vedere faptul că S.C. XXX S.R.L. nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată, *se va respinge contestația ca nemotivată*, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 277 alin.(1) lit. a) și alin.(3) și cele ale art. 279 alin.(5) din Legea nr.207/2015

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct. 10.1 și pct.10.2 și 11.1 lit.b) din Ordinul președintelui ANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în baza Referatului nr. xxx/...05.2016, se

DECIDE :

- *suspendarea soluționării contestației* formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/28.01.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **xxx lei** reprezentând:

- Impozit pe profit in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente Impozitului pe profit in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit in suma de xxx lei.
- taxa pe valoarea adăugata in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în cauză existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care petenta sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

- *respingerea ca nemotivată* a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală nr. F-AR xxx/28.01.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, pentru suma totală de **xxx lei**, reprezentând:

- Impozit pe profit in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente Impozitului pe profit in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit in suma de xxx lei.
- taxa pe valoarea adăugata in suma de xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei;
- penalități de întârziere aferente TVA in suma de xxx lei.

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C. XXX S.R.L - în insolvență;

- A.J.F.P. Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad,
cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Curtea de Apel Timișoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,